

[Niels Matthiasen.]

væk. Jeg har deltaget i temmelig mange møder om u-landsproblematikken og gang på gang oplevet, at hele diskussionen bliver afsporet, fordi det blandes sammen, hvad der er forretning, og hvad der er virkelig bistandspolitik. Derfor tror jeg, at en klar adskillelse af bistand og forretning er en fordel, og det bør ændres ved denne lejlighed.

Nu skal jeg ikke gå ind i en diskussion om formålsparagraffen i øvrigt. Det er blevet fremhævet meget stærkt af hr. Lembourn og af hr. Per Federspiel, at der ingen ændring er i grundlaget for vores u-landsbistand. Det mener jeg heller ikke, men jeg kan ikke forstå den forfærdelige frygt for ordet „politisk“. To garvede politikere er i det øjeblik de hører ordene „politik“ og „politisk uafhængighed“, ved at falde om. Hvad er ikke politik? Det er også politik, som det hed i det oprindelige forslag, at skabe økonomisk vækst og social fremgang. At skabe social fremgang har da altid været socialdemokratiets politik. At gøre dette og skabe politisk uafhængighed i overensstemmelse med De Forenede Nationer, er det ikke også politik? Det, som De Forenede Nationer søger at føre igennem i forhold til udviklingslandene, er det ikke også politik? Det mener jeg det er, og derfor frygter jeg ikke den form for politisering, der ligger på dette niveau. Så er der ikke tale om den almindelige, banale partipolitik.

Lembourn: Hr. Morten Lange mente ikke, at jeg havde forstået, hvad meningen var med ændringsforslaget til § 1. Det er nok hr. Morten Lange, der ikke har forstået, hvad jeg sagde, nemlig at der ikke er sket nogen ændring i hovedkriteriet for dansk u-landshjælp, at den skal fremme den økonomiske vækst i de lande, vi støtter. Hvis det var sådan, at der var sket en ændring i dette, og at politiske kriterier kunne sidestilles med eller stilles højere end de økonomiske kriterier, så skulle paragraffen have lydt således:

„Målet for Danmarks statslige bistand til udviklingslandene skal være gennem et samarbejde med disse landes regeringer og myndigheder at støtte deres bestræbelser for at opnå økonomisk vækst og politisk uafhængighed.“

Det står der ikke. Der står, at vi skal støtte deres bestræbelser på at opnå økonomisk vækst for derigennem at medvirke til sikring af den politiske uafhængighed. Det kan lyde som en nuance, men det er en meget afgørende nuance. Det betyder, at det stadig væk er hovedkriteriet for vores u-landshjælp, at vi skal skabe økonomisk vækst.

Den redegørelse, som ministeren gav, og den oversigt over de lande, som vi her hørte vi havde hjulpet, viser ganske klart, at det altid har været hovedkriteriet, den økonomiske vækst; det bør stadig være sådan, og jeg opfatter ministerens udtalelser her på den måde, at sådan vil det også blive ved med at være.

Morten Lange: Formålsparagraffen har en hel serie af nøgleord: økonomisk vækst, social fremgang, politisk uafhængighed, som må tages som en helhed, og vi skal sigte efter alle disse ting; da det er økonomisk bistand, vi yder, er det naturligt, at økonomisk vækst står foran. Det er jo somme tider en forudsætning for et par af de andre ting, men det er naturligvis på ingen måde en garanti for, at de andre ting opnås, og formålsparagraffen må opfattes som en helhed.

Jeg er af den opfattelse, at ministeren i sit svar og i sin diskussion af dette spørgsmål heller ikke helt gav udtryk for, hvor meget man nok alligevel tror han har lært af omstændighederne. Han fastholdt det gode gamle kriterium med 2.250 kr. pr. hoved — for nu at omskrive det til dansk valuta — som det afgørende kriterium for, om vi ville yde bistand til et land. Jeg mener, at det er alt for snævert et kriterium. Det indgår som ét af de kriterier, der må anlægges ved vur-